

8.2. 2026, neděle Sexagesimae – 60 dní do Velikonoc

Introit: ¹⁶ Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. ¹⁷ Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: 'Spravedlivý z víry bude živ.' (Ř 1,16-17)

Píseň: 178 *Srdcem celým tebe, Pane* (Žalm 138)

Modlitba:

Pane Bože,

chválíme tě. Písní jsme se přidali k chvále dávného žalmisty; i my jsme v uplynulých dnech zažili a přijali mnoho dobrého, byli ochráněni, zakusili jsme lásku, pomoc, souznění, mohli se smát.

Děkujeme za to.

S důvěrou se můžeme dívat i dopředu, do všelijaké nejistoty. Věříme, že ten poslední, s kým se někdy potkáme, budeš ty. Možná se před tebou budeme za mnohé stydět, ale věříme, že to bude setkání s tvou láskou.

Už nyní chceme odložit zlo, zlobu, hřích. Myslíme na to, co vytváří bariéry mezi námi lidmi navzájem i mezi námi a tebou. Prosíme, odpusť, prosíme, pomáhej nám odstraňovat to, co sami můžeme. Amen.

Čtení: Mk 7,17-23 – Co člověka znesvěcuje

Píseň: 404 *Bud' vůle tvá*

Text: Sk 10,1-23 a 44-48

Kázání: Cesarea je přístav na břehu Středoziemního moře. Jsme v císařské provincii Sýrii, to znamená, že je obsazena armádou, sídlí zde vojenská posádka, které se později začne říkat Italský pluk. Důstojníkem v této armádě je muž jménem Kornélius. Čteme o něm, že je „bohabyj“. On i jeho rodina se modlí k jedinému Bohu, je štedrý vůči židovskému lidu. Touží se stát křesťanem.

Důstojník Kornélius se modlí a zjeví se mu anděl. S andělem už jsme se v knize Sk setkali vícekrát; osloví jménem, přichází adresně ke konkrétnímu člověku s konkrétním slovem, pokynem, výzvou. Kornéliovi anděl řekne: pošli do Joppe pro Petra...

Je zjevení anděla odpovědí na Kornéliovy modlitby?

2. Obraz druhý

„Kamera“ se z Cesareje přesouvá do Joppe. Na střeše domu se zde modlí apoštol Petr. V poledním horku upadá do vytržení, má vidění, v něm se před něj snese veliká plachta a na ní je spousta všelijakých živočichů. Čtvernožci, ptáci, plazi... A Petr uslyší slova: „Vstaň, Petře, zabíjej, jez.“

Fuj, to bych nemohl, vždyť jsou to pomíchaná zvířata čistá i nečistá, to přece já jako žid nemůžu. Ještě nikdy jsem něco takového neudělal. Takhle se znečistit!

Hlas se ozve znovu: *Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté*. Scéna s ubrusem se opakuje třikrát. Tuší Petr, co to má znamenat? Nejspíš ne. Vidění, sen, člověka zneklidní, zarazí, natukne... na něco upozorní, znejistí... a někdy až časem si uvědomíme nebo nám dojde, co to mělo znamenat.

I skrze sny a vidění nás Pán Bůh formuje a směřuje. Ale pak je na nás, jak s tím naložíme, rozhodneme se.

3. Podívat se z druhé strany

Autor knihy Skutků, evangelista Lukáš, pro nás nasvítí danou událost z více stran. Nejdřív jsme byli v Cesareji a seznámili se s Kornéliem, pak jsme se setkali s Petrem na střeše domu v Joppe. A posléze došlo k nepravděpodobnému setkání těchto dvou mužů. Čtenář si uvědomí, že tyto dvě události spolu souvisí a k setkání nedošlo náhodou. Petr postupně pochopil, na co ho sen měl připravit.

Přijde mi ale důležitá ještě jedna věc: zkusme se my také dívat na věci z více stran, zkusme se vžít do někoho jiného, odjinud, z jiné skupiny – věkové, názorové, národnostní, náboženské... Společnost je hodně polarizovaná, někdy nedokážeme o některých věcech mluvit ani s těmi

nejbližšími, žijeme ve svých „bublinách“, samozřejmě ta „naše bublina“ je ta správná.... V dnešním biblickém příběhu došlo k nečekanému setkání, Petr je veden do něčeho, co se mu velmi přičí, musí se hodně překonat. I Kornélius se pozváním křesťanského apoštola do svého domu vydává na tenký led. Co tomu řeknou sousedé, Římané, nebude to konec jeho kariéry?...

4. Modlitba

U Kornélia i Petra předchází jejich „vyjítí mimo komfortní zónu“ modlitba. Při modlitbě sami nevědí, co se bude dít, jak bude vypadat vyslyšení jejich modlitby.

Petr vyšel v poledne na střechu domu, aby se modlil. Možná to tak dělá pravidelně. Ostatně: uprostřed dne se zastavit a pozvat Pána Boha do našeho snažení a plánování.... To nás může u Petra inspirovat. Kornéliova modlitba je také inspirativní: touží po oživení víry. Ti dva se nezávisle na sobě modlitbou otevřeli Bohu, vydali se všanc. (Protože – modlit se, ale nečekat, že by se mohlo něco stát, to by člověk přece nedělal...)

I to je modlitba. Riskantní krok.

5. V království Božím místa dost

Před dvěma týdny jsme mluvili o křtu etiopského dvořana. V něčem byl ten člověk podobný cesarejskému důstojníkovi. Pohan, člověk zvenčí, který touží po Bohu. K jeho vozu, na kterém se vracel z pouti do Jeruzaléma, je Bohem přiveden Filip, ten mu zvěstuje Krista a Etiopan se pak nechá pokřtít.

Petr o jeho křtu možná neslyšel, každopádně i on je veden k tomu, aby pochopil a přijal to, že křesťanská zvěst je pro každého. *V království Božím místa dost...* zpívá se v jedné písni. Opakovaně se o tom v církvi povedou spory. Na stránkách knihy Skutků i později v církevních dějinách. Kdo je „náš“? Co je důležité pro naši identitu? Zda a jak otevřít církev, sbor? Co je naše rodinné stříbro, které si nenecháme vzít ani je ušpinit? Je dobré mít a držet tradice. Dokud nejsou brzdou nebo neznemožňují vstup nového člověka.

Ale nejde jen o církev nebo sbor. Jde o nás jednotlivce. Naslouchat druhému. Vyslechnout příběh, otázky, pochybnosti. Pak teprve odpovídat. Hledat cestu, hledat slova. Hledat Boha i v očích toho druhého, jiného. Nejde o to druhého přesvědčit či dokonce utlouct argumenty. Petr byl tím zvláštním snem o směsici čistých a nečistých zvířat spíš znejistěn. Spolu s Kornéliem hledá víru nově.

Mám obavy z lidí, kterým jsou všechny věci jasné. Hlavně ty věci kolem náboženství, víry, Pána Boha. Mají (svou) pravdu, pádné argumenty, důkazy. Vědí, co Pán Bůh chce. Nechci nás vyzývat k neurčitosti ani k lhostejnosti ani ke zpochybňování pravdy. Spíš k poctivému a pokornému hledání. V písni V nebi je trůn se zpívá „*Neumí člověk vládnout, zpije se mocí svou, má pravdu pevně v ruce raději než nad sebou...* ref.: *v nebi je trůn, pravdy hlavní sídlo*“. Nejsem/nejsme vlastníkem pravdy. Hledáme ji, směřujeme k ní.

Ježíš mluvil o tom, co člověka znesvěcuje (špiní). Ne to, co do něj vchází dovnitř, ale co z něj vychází. Znečišťuje nejen to, co jde „do hnoje“, ale taky to, co produkuje naše nitro, naše srdce – zlé myšlenky, závist... nadutost, opovážlivost... (Mk 7)

6. Křest

Ve snu Pán Bůh rozkolísal Petrovi jeho žebříček hodnot. Jde mu o pravou, pevnou víru, hájí křesťanské hodnoty, k víře patří i „staré dobré zvyky“ převzaté z židovství. Může se církev tak otevřít? Ža by byl přijat i cizinec?

Když se Petr probere, tuší, že k Pánu Bohu se člověk může přiblížit ještě jinak, z jiné strany.

Petr nejspíš dál bude dodržovat židovské zvyky ohledně jídla, za důležitou bude považovat obřizku apod. To je v pořádku. Ale s Kornéliem se shodnou na tom základním: Pán Bůh nás přijímá. To je stvrzeno i křtem. Petr Kornélia i celou jeho rodinu pokřtí. Voda křtu smyje špínu, hřích, zbytečnost – a stvrdí, že patříme k Pánu Bohu. Křesťan židovského původu Petr, římský důstojník Kornélius, původem pohan.

K Pánu Bohu patřím já, ty... dnes, zde v Praze na Jarově... Ale k Pánu Bohu patří i ti ostatní – i ti, pro jejichž víru např. není nezbytné být v neděli v kostele...

V království Božím je pro nás všechny místa dost. Díky za to. Amen.

Píseň: 681 *Jsem tvůj Bůh, Pán nad zemí*

Ohlášky

Píseň: 393 *Od věků Bůh*

Přímlovná modlitba, Otče náš

Poslání a požehnání: Hled'te, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem.

¹⁶ Stále se radujte,

¹⁷ v modlitbách neustávejte.

¹⁸ Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.

¹⁹ Plamen Ducha nezhášejte,

²⁰ prorockými dary nepohrdejte.

²¹ Všecko zkoumejte, dobrého se držte;

²² zlého se chraňte v každé podobě.

²³ Sám Bůh pokoje necht' vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

²⁴ Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. (1 Tes 5,15-24)

Píseň: 682 *To já, ó Pane můj, půjdu, když mě posíláš*